

даше и тій бѣхъ принжждени съ ржцѣ да раз-
гржщжтъ шипарласти-тѣ трънацы и да си от-
варятъ пжтъ за напрѣдъ. Злѣ добрѣ тѣ напрѣд-
вахъ, нѣ за новыи имъ другарь—магаре-то бѣ-
ше съвѣмъ усълно; отъ двѣ страны трънливы-
тѣ вършины го шибжтъ, магаре-то храбро гы
отблѣсква съ дългы-тѣ си уши, мусура-та му са
раскървави, а тій още го тѣтряхъ безъ милость.
Нѣ най сетнѣ бѣдно-то добитаче, като не можя
веке да тѣрпи болкы-тѣ, причинены отъ трън-
ливы вѣйки и още отъ Николовыи ножъ, зах-
вана да ся съпротиви на водача си; вжжѣ-то
стегна гръцмуля му; ножъ-тѣ заигра посилно:
спря ся на два-та крака и ревна колкѣ-то мо-
жя съ магарешкый си гласъ.

—Стой! извика Желе, като ся пусти да му
стисне зоткж-тж, стой поразена гадино! Позна-
ваш ли ты Никола, че тозъ нашъ другарь ще
ны издаде!?

Напразно го силахъ ту съ удряне, ту съ
теглене да върви, нѣ то, упряно на прѣдны-
тѣ си крака, остана непоклатено на мѣсто-то си.

—Зайнати ся пущина-та рече Никкола, не
ще, та не ше! Хай да ся осмади... сега кой да
носи пакъ на грѣбъ тыя тѣжкы дисагы...

Никкола разгнѣвенъ захвана отново да го у-
дря по главж-тж и да го бѣде дѣто завърне; ма-
гаре-то зарита, заскача и испораснесе даръ пи-
рушанъ сичкы-тѣ парцалацы.